

เพราะใจของท่านเปิดกว้าง
กว้างพอสำหรับโลกทั้งโลก

เพราะใจของท่านใสสว่าง
สว่างพอที่จะเห็นโลกได้ทั้งโลก

วันนี้ขอโอกาสขึ้นมาบรรยายเรื่องประวัติและ
คุณธรรมของคุณยายต่ออีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งที่ ๕
ยังติดค้างอยู่ ๔ บรรทัด ๔ บรรทัดที่เหลืออยู่นี้ก็คง
จะสรุปจบภายในวันนี้ได้

เพราะ ๔ บรรทัดที่เหลือนั้น ถ้าพูดถึงจำนวน
ก็นึกว่าเป็น ๔ บรรทัดคงจะยาว แต่ตัวเนื้อหาจริง ๆ
แล้วก็คงจะสรุปได้สั้น เพราะ ๔ บรรทัดที่เหลือนั้นเป็น

การบรรยายขยายความต่อจากบรรทัดที่ ๔ ที่พูดถึง
คุณธรรมของคุณยาย เป็นการพูดถึงคุณสมบัติที่มีอยู่
ในตัวของคุณยาย เป็นสิ่งที่คุณยายมีและคุณยายทำได้

บรรทัดที่ ๔ ก็อาจรู้จักโลกได้กระจ่างยิ่ง ก็จะต่อ
ด้วยบรรทัดที่ ๕ ๖ ๗ ๘ ซึ่งจะขยายความต่อจาก
บรรทัดที่ ๔ ซึ่งบอกไว้ ๔ บรรทัด แต่จัดเป็น ๒ คู่ ก็คือ

เพราะใจของท่านเปิดกว้าง กว้างพอสำหรับโลก
ทั้งโลก

เพราะใจของท่านใสสว่าง สว่างพอที่จะเห็นโลก
ได้ทั้งโลก

คุณสมบัตินี้เป็นสิ่งที่คุณยายได้ฝึกฝนอบรมตัวท่าน
มาจนชำนาญ จึงมีคุณสมบัติตามที่ได้เขียนเอาไว้ คือ
ใจของท่านนั้นเปิดกว้าง แล้วก็เป็ใจที่ใส และเนื่องจาก
๔ บรรทัดที่เหลือยู่นี้ เป็นการขยายความในบรรทัดที่ ๔
ซึ่งจะขอทบทวนสั้น ๆ

ในประโยคที่ ๔ ได้บอกไว้ว่า ก็อาจรู้จักโลกได้
กระจ่างยิ่ง คำว่า “อาจ” นั้น ไม่ได้มีความหมายว่า
อาจจะ แต่มีความหมายว่า สามารถ คำว่า รู้จัก
คำนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเป็นพวกเรา หรือคนโดย
ทั่ว ๆ ไป การรู้จักเห็นหน้าเห็นตารู้จักชื่อ เราจะได้แค่นั้น
แต่สำหรับคุณยายแล้ว รู้จัก คำนี้ ท่านหมายเอาลึกซึ่ง
กว่านั้น รู้จักตัวจริงที่เดียวว่า ตัวจริง ๆ คืออะไร

ก็อาจรู้จักโลก คำว่า โลก นี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อ
ครั้งที่แล้ว ได้ขยายความไว้มาก เพราะว่าเป็นคำที่มี
ความสำคัญ เพราะโลกในทัศนะของชาวโลกทั่วไปนั้น
หมายเอาตั้งแต่โลกที่เป็นดาวนพเคราะห์ ที่เราอาศัย
อยู่นี้แหละ ตลอดไปจนกระทั่งถึงภูมิประเทศต่าง ๆ ที่
ภาษาอังกฤษเขาใช้ศัพท์คำว่า earth แล้ว ยังขยายต่อ
ในความหมายของโลกนั้น ก็คือ พันไปถึงเรื่องของ
สังคมชาวโลกอยู่กันเป็นชุมชน อยู่กันเป็นประเทศ แล้ว
ก็มีการบ่มเพาะขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม
เกิดขึ้น ตลอดจนกระทั่งศาสนา คำสอนต่าง ๆ ซึ่งจะ

พันอยู่กับคำว่า ชาวโลก เป็นสังคมของชาวโลก เราใช้คำว่า world ซึ่งชาวโลกจะรู้จักโลกในความหมายที่ได้ขยายความให้ฟังนี้

แต่ในทางพระพุทธศาสนา เมื่อคราวที่แล้วได้เจาะลึกเข้าไปในคำว่า โลก ๓ ตั้งแต่คำว่า โอกาสโลก ขันธ์โลก และสัตว์โลก ซึ่งได้พูดถึงความรู้ของคุณยายที่เข้าไปถึง ไขกุญแจของคำว่า สัตว์โลก ให้ทราบว่ายหมายถึง เห็น จำ คิด รู้ ซึ่งรวมกันเราเรียกว่า ใจ โลก ๓ มีความสำคัญมาก เป็นสิ่งที่เราจะต้องรู้ให้กระจ่าง เพราะว่าเรื่องโลก ๓ จะผูกพันอยู่กับวิธีการสร้างบารมีของพวกเขา

ที่ได้เปรียบเทียบไว้ตั้งแต่เมื่อคราวที่แล้ว ก็บอกว่ายเหมือนกับการเป็นพ่อค้า ก็ต้องมีตลาดรองรับกิจกรรมการงานของพ่อค้า ถ้าจะเป็นทหารก็ต้องมีสมรรถนะ แต่เราเป็นนักสร้างบารมี ที่มีเป้าหมายเพื่อการรื้อสัตว์ชนสัตว์ เรามีโลก ๓ นี้รองรับ ใช้เป็นสมรรถนะของทหาร

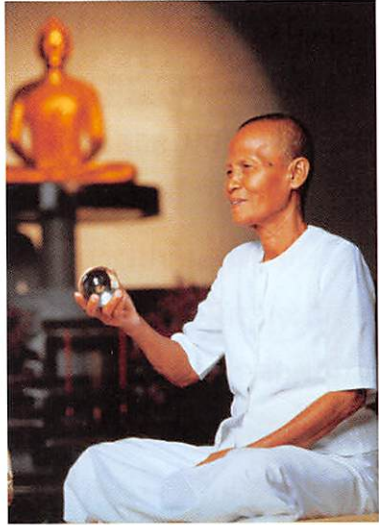
เข้าไปถึง เข้าไปรู้จักโลกได้กระจ่าง เห็นหนทางตั้งแต่
เบื้องต้น ท่ามกลาง จนกระทั่งถึงที่สุด แล้วก็ได้มาเป็น
วิธีที่พระบรมศาสดาท่านทรงสอนเอาไว้

การรู้จักโลกของคุณยายก็เช่นกัน ท่านเรียนรู้วิธีการ
มาจากครูของท่าน คือ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
หลวงพ่от่านสอน สอนวิธีการเข้าสู่ภายใน มรดกธรรม
ที่หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านมอบไว้ให้กับลูกศิษย์ลูกหา
ทั้งหลาย ก็คือคำว่า **หยุด เป็นตัวสำเร็จ** และนั่นเอง
ก็คือกุญแจสำคัญที่คุณยายท่านเอามาใช้กับตัวเอง

วิธีการที่จะเข้าไปรู้จักโลกของคุณยายจึงแตกต่าง
จากชาวโลกทั้งหลายที่เขาท่องเที่ยวไป แต่คุณยายกลับ
ย้อนกลับมาตั้งต้นที่ตัวของท่านเอง ไม่ได้ไปเที่ยวไหน
เลย อยู่กับการปฏิบัติธรรม ไม่ได้ส่งใจไปไหนเลย
แต่ว่าจรดใจหยุดหนึ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ถ้าหากว่าใคร
สามารถจรดใจหยุดหนึ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายได้แล้ว ก็
จะเริ่มรู้จักหนทาง จะรู้หนทางที่เดียว หนทางที่สำคัญนั้น
ไม่ได้อยู่ภายนอก การที่จะรู้จักโลก รู้ไปถึงต้นตอของโลก

ไม่สามารถหาได้จาก
ภายนอก แต่ต้องย้อน
กลับเข้าไปสู่ภายใน
อย่างที่คุณยายทำ
คุณยายทำจนชำนาญ

ความชำนาญของ
คุณยายนั้น เมื่อใจท่าน
หยุดนิ่งได้สนิทอยู่ที่
ศูนย์กลางกาย ใจของ

ท่านก็จะขยายตัวออก และยิ่งหยุดนิ่งสนิท ยิ่งเข้ากลาง
ก็จะยิ่งขยายตัวกว้าง แล้วก็กว้างขึ้นเรื่อยๆ กว้าง
จนกระทั่งคลุมโลกทั้งโลกได้ โลกนั้นเหมือนอย่าง
ผลมะขามป้อมที่อยู่กลางกายของท่าน ที่อยู่กลางใจ
ของท่าน เพราะฉะนั้น ประโยคที่บอกว่า เพราะใจของ
ท่านเปิดกว้าง กว้างพอสำหรับโลกนั้น เป็นอย่างนี้จริง ๆ
โลกที่ว่า ยิ่งใหญ่ไพศาลนั้น ใจคุณยายสามารถขยาย
คลุมโลก ดุจดั่งผลมะขามป้อมที่อยู่กลางกายของท่าน

เงื่อนไขของระยะทางที่ท่องเที่ยวไปทั่วโลก ก็จะหมดไป เงื่อนไขของเวลาที่ต้องใช้ไปกับการเดินทาง ก็จะหมดไป เงื่อนไขของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนมากที่จะต้องเข้าไปสัมผัส ไปเรียนรู้ก็จะหมดไป เพราะสรรพสิ่งนั้นก็จะไปอยู่ที่ศูนย์กลางกาย แต่ที่จะทำได้ถึงขั้นนี้ ขนาดนี้ ใจต้องหยุดนิ่งได้สนิท การหยุดนิ่งสนิทของแต่ละท่านนั้นแตกต่างกัน เมื่อแตกต่างกัน ก็จะทำให้ประสิทธิภาพความสามารถในเรื่องนี้แตกต่างกันไปด้วย

นอกจากเมื่อใจหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายแล้ว ใจขยายกว้าง ใจดวงเล็ก ๆ ที่ขยายกว้างนี้ เมื่อหยุดนิ่งสนิทอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ความอัศจรรย์อีกสิ่งหนึ่งก็จะเกิดควบคู่ตามกันมา ยิ่งหยุดนิ่งสนิท ยิ่งเข้ากลาง ก็จะเข้าสู่แหล่งแห่งความบริสุทธิ์ ที่อยู่ตรงกลางความใสบริสุทธิ์นั้น จะมีทั้งความใส ความสว่าง ยิ่งเข้ากลาง ใจยิ่งหยุดนิ่งสนิท ยิ่งเข้ากลาง ใจก็จะยิ่งหยุดนิ่งสนิท แล้วมันจะเข้าไปเรื่อย ๆ แล้วจะเข้าสู่แหล่งแห่งความบริสุทธิ์ที่อยู่ตรงกลาง

แหล่งกำเนิดแห่งความบริสุทธิ์นั้นไม่ได้อยู่ที่ภายนอกเลย แต่ว่าแหล่งกำเนิดแห่งความบริสุทธิ์ที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ นั้นจะอยู่ตรงกลาง ยิ่งเข้ากลางจะยิ่งบริสุทธิ์ ผ่องใส เมื่อใจหยุดหนึ่งเข้ากลางได้ ยิ่งเข้ากลาง ก็จะมี ความบริสุทธิ์ ก็จะมีควาไมใส สว่าง ยิ่งใส สว่าง ก็จะมีเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ชัด จะชัดมากชัดน้อยก็ขึ้นอยู่กับว่า ใจตัวเองหยุดหนึ่งได้สนิทเพียงใด และก็จะมีไปเห็นในสิ่งที่ถูกปกปิด จะไปเห็นในสิ่งที่ป็นจริง และสิ่งนี้เอง ถึงต้องมาเป็นประโยคที่ว่า เพราะใจของท่านใสสว่าง สว่างพอที่จะเห็นโลกได้ทั้งโลก ยิ่งหยุด หนึ่งสนิท อยู่ตรงกลาง ก็จะมีเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ชัด ได้กระจ่าง

สิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติของคุณยาย ซึ่งท่านมีอยู่จากการที่ท่านได้ฝึกฝนอบรมของท่านมาจริง ๆ หลวงพี่ เชื่อแน่ว่า สิ่งที่คุณยายอบรมตนเองมานานข้ามภพ ข้ามชาติ แม้กระทั่งชาติในปัจจุบัน เมื่อท่านมาพบครูของท่าน คือหลวงพ่อดาวดปากน้ำแล้ว หลังจากนั้นท่าน ก็ทุ่มเทชีวิตอยู่กับเรื่องหยุดเรื่องหนึ่งและเรื่องเข้ากลาง

แล้วก็ไปรู้จัก ไปเห็นสิ่งต่างๆ สิ่งที่ถูกปิด สิ่งที่เป็นความลับก็เริ่มไปรู้ไปเห็น แล้วก็ทำความเข้าใจสิ่งที่ท่านไปรู้ไปเห็นนี้ ดูได้จากประวัติของท่านที่ท่านเล่าให้ฟังว่า

ตอนที่ท่านไปพบหลวงพ่อดาวตกน้ำใหม่ ๆ หลวงพ่อดาวตกน้ำ ท่านก็ทักว่า “มาเข้าไป” หลวงพี่ยังเคยถามคุณยาย “เอ๊ะ ! ยาย ตอนที่หลวงพ่อดาวตกน้ำ ทักยายว่า มาเข้าไปนี่ ยายมีความรู้สึกอย่างไร ? ” ตอนนั้นท่านเพิ่งเข้าวัดใหม่ ๆ นะจ๊ะ ถึงท่านจะเห็นธรรมะ แต่วยังไม่เชี่ยวชาญ ยังไม่ชำนาญ คุณยายท่านก็บอกตรง ๆ “ก็งอยู่เหมือนกันว่า เรามาเข้ายังง” ท่านบอกว่า “เอ๊ะ ! ก็เรามาเมื่อตอนที่อายุยังไม่ ๓๐ ปีเลย แล้วมันเข้าตรงไหน”

แต่ตัวหลวงพ่อดาวตกน้ำท่านคงชัดเจน เพราะใจท่านหยุด ใจท่านนิ่ง ท่านเป็นครูผู้ชำนาญมาก เพราะฉะนั้น ความชำนาญของท่าน พอเห็นคุณยายท่านก็ทักถูก แล้วเนื้อหาจริง ๆ ก็จริงอย่างที่หลวงพ่อดาวตกน้ำท่านทักนั้นแหละ หลังจากนั้นท่าน

ก็ส่งยายเข้าไปที่ท่าวิชา

คุณยายท่านก็เล่าให้ฟังว่า “พอส่งเข้าไปในท่าวิชาไม่นาน หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็ทดสอบยาย” ท่านเล่าให้ฟังอย่างนี้ หลวงพี่ถามคุณยายว่า “หลวงพ่от่านทดสอบยายเรื่องอะไร ?” คุณยายก็บอกว่า “พอเข้าไปใหม่ ๆ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านถามยายว่า ลูกจันทร์ เอ็งเห็นนกบินมาเกาะที่หลังคาโบสถ์ไหมวะ ?” คุณยายท่านก็ตอบว่า “เห็นเจ้าคะ” “เอ็งเห็นมันเหลียวไปดูข้างหลังไหม?” “เห็นเจ้าคะ” “เอ็งรู้ไหมว่า มันเหลียวไปดูข้างหลังทำไม ?”

หลวงพี่ถามคุณยายว่า “พอหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านถามอย่างนี้แล้ว ยายทำอะไร ?” คุณยายท่านก็เล่าให้ฟังว่า พอท่านถาม “ยายก็หยุดหนึ่ง ใจหยุด ปล่อยใจหนึ่งเข้าไปข้างในเลย พอหนึ่ง พอมันถูกส่วน พอมันซัด ก็ตอบพลัะไปเลย” ก็ถามท่านว่า “แล้วยายตอบว่าอย่างไร ?” ท่านก็บอกว่า “ที่นกมันเหลียวไปดูข้างหลังมันเหลียวไปดูทิศทางที่มันบินมา จะได้จำได้”

หลวงพี่ถามคุณยายต่อว่า “พอยายตอบแล้วนี่ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านว่าอย่างไร ?” คุณยาย ท่านก็บอกว่า “หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็เงียบไป” “ที่หลวงพ่อวัดปากน้ำเงียบ แสดงว่าเป็นอย่างไรหรือ ยาย ?” “ก็แสดงว่า ยายตอบถูก” ท่านก็บอกอย่างนี้ “แล้วหลังจากนั้นล่ะยาย ?” “พอหลังจากนั้น หลวงพ่อ วัดปากน้ำท่านก็จะเริ่มมีคำถามมาถามยายอยู่เรื่อย ๆ แล้วก็ลึกลงเข้าไปตามลำดับ”

การที่รู้ว่า นกมันเหินหายไปดูข้างหลัง เพื่อจะจำ หนทางที่มันบินมา สิ่งเหล่านี้ถ้าเอาประสบการณ์ ภายนอกเข้าไปจำ เราคงจะเหนื่อยยากที่เดียวว่า รู้ได้ อย่างไร และก็คงไม่ใช่ไปเรียนรู้ภาษานกกันตอนนั้น หรอก แต่พอใจหยุดนิ่งแล้วมันจะมีคำตอบเกิดขึ้น และ สิ่งที่คุณยายได้ ก็ได้มาจากใจที่หยุดนิ่งอยู่ที่กลางกาย นั้นแหละ นี่ก็คือประสบการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น

อีกประสบการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นกับคุณยาย ที่จริง มีเยอะ แต่ว่าเอาสิ่งที่ท่านได้เล่า แล้วก็ก็เป็นประสบการณ์

ที่ท่านมักจะเล่า แล้วก็พูดถึง แต่ส่วนมากก็จะเป็นเรื่องช่วยบ้านช่วยเมือง สิ่งหนึ่งที่ท่านชอบพูดถึง ก็คือช่วงสงครามโลก หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านมักจะถามว่า เครื่องบินข้าศึกจะมาเมื่อไหร่ คือตอนนั้นไทยอยู่ข้างญี่ปุ่นนะ พูดชัด ๆ เกิด เครื่องบินของสัมพันธมิตรจะมาทิ้งระเบิดอยู่เป็นประจำ สิ่ง หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสนใจก็คือ อยากจะช่วยบ้านช่วยเมืองให้รอดพ้นจากความเสียหาย ท่านก็มักจะถามในที่ทำวิชชาว่า เครื่องบินข้าศึกจะมาเมื่อไหร่

และในที่ทำวิชชา นั้น ถ้าหลวงพ่อดูปากน้ำถามคุณยาย คุณยายท่านก็จะนิ่ง เข้าไปหยุดนิ่งอยู่ตรงกลางท่านหนึ่งอยู่แป๊บหนึ่ง แล้วท่านก็มีคำตอบ สิ่งที่ยายเล่านั้นก็คือ ถ้าหากว่าท่านตอบไปแล้ว เป็นที่เชื่อได้เลยว่า แม่่น สมมติว่า ท่านบอกว่า ดี ๒ เครื่องบินข้าศึกจะมา พอถึงดี ๒ นี้ เสียงหวอก็ดังลั่น และเครื่องบินข้าศึกก็มาจริง ๆ การที่จะไปรู้สิ่งที่เป็นความลับอย่างนี้ มันไม่ใช่เป็นเรื่องที่ว่า จะไปเที่ยวพลิกแพมอะไรอย่างนั้น

หรือว่าไปเที่ยวสอดแนมอะไรอย่างนั้น แต่คุณยายรู้จากตรงกลางของท่าน เวลาใจหยุดใจนิ่ง ใจหยุดหนึ่งสนิทแล้วท่านก็จะรู้เห็นไปตามนั้น แล้วก็ตอบไปตามนั้น

หลวงพี่ก็ถามคุณยายว่า “ยาย แล้วในที่ทำวิชาตอบแม่นยำทุกคนไหม ?” คุณยายบอกว่า “ไม่ทุกคนหรอก บางคนก็แม่นยำมาก บางคนก็แม่นยำอย่างนั้นแหละ” ก็ถามท่านว่า “เอ๊ะ ! ที่แม่นยำ หรือที่ไม่ค่อยแม่นยำ เป็นเพราะอะไร ?” ท่านก็บอกว่า “เป็นเพราะว่าใจเขามันเคลื่อน คือใจเขาไม่หยุดหนึ่งสนิทพอ มันเลยเห็นคลาดเคลื่อน เวลาตอบแล้วจะไม่ค่อยแม่นยำ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็รู้ แต่ท่านก็ต้องทดสอบลูกศิษย์ลูกหาไปเรื่อย เพื่อให้เขาชำนาญ แล้วพอถึงที่สุดแล้ว ก็ต้องมาสรุปลงที่หัวหน้าเวร คือยายนี่แหละว่าเป็นยังไง แล้วพอหัวหน้าเวรตอบ แล้วก็สรุปจบอยู่ตรงนั้น”

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นมาในสมัยที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ

ยังอยู่ และอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านมีความเมตตาอยากจะช่วยประชาชนให้พ้นจากความลำบาก ปีไหนฝนฟ้าตกไม่ต้องตามฤดูกาล หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็จะแก้ไขโลกที่มันแปรปรวน ฝนตกไม่ต้องตามฤดูกาล ท่านก็จะแก้ไขให้มันถูกต้อง วิธีการแก้ไขไม่ได้ไปแก้ไขภายนอก วิธีแก้ไขท่านเข้าไป ในที่ทำวิชา แล้วก็สั่งงานให้แก้ไข แก้ไขก็คือ แก้ไข เข้าไปในตรงกลาง

แล้วตรงนี้เองที่คุณยายท่านมักจะพูด พูดให้สติ กับพวกเราอยู่เสมอ ๆ ว่า “การแก้ไขอะไรนั้น จะต้องเข้าไปแก้ไขที่ต้นเหตุ การแก้ไขปลายเหตุนั้นมันจะได้แค่นี้ นิด ๆ หน่อย ๆ แต่การแก้ไข จริง ๆ แล้วจะต้องเข้าไป ที่ต้นเหตุ ถ้าต้นเหตุแก้ไขได้ ผลมันก็จะออกมา” ท่านเองก็บอกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นฝนฟ้าตกไม่ต้องตามฤดูกาล ถ้าหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสั่งให้แก้ ก็แก้กันข้างใน แต่ว่าวิธีการเป็นอย่างไหน ก็เป็นเรื่องของผู้ที่เขาทำกันได้

สิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่อยู่ในตัวคุณยาย แล้วท่านก็สืบทอดต่อมาถึงลูกศิษย์ลูกหา ที่ทำได้แบบท่านนั้นมีไม่มากนักจะ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็นคุณสมบัติที่ดีเยี่ยมที่อยู่ในตัวท่าน ก็ได้จากการที่ท่านได้ฝึกฝนอบรมตัวของท่าน ทำใจหยุดทำใจนิ่งนี้แหละ แล้วเข้าไปถึงภายใน ไปรู้เห็นภายใน

ในสมัยที่หลวงพี่บวชใหม่ ๆ หลวงพี่เคยถามคุณยายอยู่เรื่องหนึ่ง เพราะข้างนอกเราเห็นมันทำไมเป็นอย่างนี้ แต่พุทธพจน์ว่าเป็นอย่างนี้ คือ พุทธพจน์บอกว่า **นตถิ โลเก รโห นาม ความลับในโลกไม่มี** แต่เรากียังเห็นว่า เอ๊ะ ชาวโลกก็ยังปิดบังกันได้แะ ปิดเรื่องนั้นปิดเรื่องนี้ เรื่องบางเรื่องบางที่ปิดแล้วก็หายไปเลย มีอยู่วันหนึ่งพบคุณยาย ได้มีโอกาสคุยกับคุณยาย ก็เลยถามท่านตรง ๆ “ยาย เอ... คำว่าความลับไม่มีในโลกนี้ ทำไมชาวโลกเขายังปิดบังกันได้ นะยาย ?” คุณยายท่านก็เงยหน้ามอง แล้วท่านก็ยิ้ม ๆ เป็นยิ้มที่ทำให้หลวงพี่สดชื่น เพราะว่าท่านยังเมตตาอยู่

ท่านอื่น ๆ ท่านหนึ่งนิดเดียวเท่านั้น แล้วท่านก็ตอบมาว่า
“ความลับไม่มีในโลกสำหรับคนที่เขามีธรรมะ”

หลวงพี่ก็เข้าใจตามนั้นเลยนะ ท่านตอบอยู่แค่นี้
นึกถึงคำที่หลวงพ่อดัมมชโยท่านพูดถึงคุณยายว่า คำพูด
ของยายเป็นที่สุดแห่งถ้อยคำ เวลาท่านตอบแล้ว เหมือน
สุด คือ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถามต่อ หลวงพี่
ก็ไม่ได้ถามต่อเลยวันนั้น มีความเข้าใจตามนั้น ท่าน
ตอบว่า ความลับไม่มีสำหรับคนที่เขามีธรรมะ คือ
ถ้าหากว่าปฏิบัติธรรมแล้วเข้าถึงธรรมภายใน หยุดหนึ่ง
ที่ศูนย์กลางกาย เข้าถึงพระธรรมกาย ยิ่งเข้ากลาง
ใจก็ยิ่งใส บริสุทธิ์ แล้วก็ไปเห็น เห็นสิ่งที่เราคิดว่า
เป็นความลับนั้นแหละ

อย่าพูดถึงแค่ความลับที่มนุษย์ปิดบังกันเลย ถ้า
ใจบริสุทธิ์มาก ๆ ความลับที่พญามารปิด ก็ยังไปเห็น
อย่าว่าแค่มนุษย์ที่ปิดกันเลย ถ้าใจหยุดหนึ่งสนิท เข้ากลาง
จริง ๆ นี่ ใจใส สะอาด บริสุทธิ์จริง ๆ ก็จะไปรู้เห็น
ได้ตามปรารถนา

เพราะฉะนั้น เรื่องการฝึกใจหยุดหนึ่งสำคัญมากนะจะเป็นหัวใจสำคัญของเราที่เดียว และคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวคุณยายนี้แหละ จะได้เป็นแนวทางสำหรับพวกเราที่จะได้ประพฤติปฏิบัติกันต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะมีความสามารถ ถึงใจยังไม่หยุดหนึ่งสนิทแบบคุณยายก็ต้องฝึกฝนนะจะ อบรมให้มี ให้เป็น ให้มากขึ้น แล้วก็ดีขึ้น

ความลับที่พญามารปิดเราอยู่ ก็ต้องอาศัยการ

ปฏิบัติธรรมของเราเปิดมันออก หนทางนั้นมีอยู่ คือ
หนทางที่พระบรมศาสดา ท่านทรงสอนเอาไว้ คือ
หนทางสายกลาง ซึ่งต่อทอดมา หลวงพ่อวัดปากน้ำ
จึงได้สอนเอาไว้ว่า **หยุด เป็นตัวสำเร็จ** นั้นแหละ
เอาใจหยุดนิ่งเข้ากลางได้ หยุดนิ่งสนิทเข้ากลางได้ ก็
จะเข้าถึง แล้วก็จะเห็น

สิ่งนี้สำคัญนะจะ จะได้ฝากเอาไว้ สิ่งที่เป็นประวัติ
ของคุณยายใน ๔ ประโยคท้าย ที่บอกว่า

เพราะใจของท่านเปิดกว้าง กว้างพอสำหรับโลก
ทั้งโลก

เพราะใจของท่านใสสว่าง สว่างพอที่จะเห็นโลก
ได้ทั้งโลก

เพราะฉะนั้น สิ่งที่ท่านได้ฝึกฝนตนเอง และได้พบ
ได้เห็น การเรียนรู้ตั้งแต่หยาบ ๆ จนกระทั่งเข้าไป
ละเอียดภายในมาก ๆ แม้กระทั่งไปรู้เห็นวิชชาภายใน
ซึ่งมีความสำคัญมากตรงนั้น ก็ต้องอาศัยการฝึกฝน

เรื่องใจหยุดใจนิ่งเป็นสำคัญ ถ้าใจหยุดใจนิ่งแล้ว ก็จะ
ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ นะจ๊ะ

ตอนที่หลวงพี่เขียนกลอนเปล่า ๘ บรรทัดนี้ แล้ว
ไม่เคยถอดความเลย เขียนด้วยใจที่มีความรู้สึกว้า นี้อือ
คุณสมบัติของคุณยาย เพิ่งมาคิดถอดความ ก็วาระพิเศษ
ของคุณยายของเรา เมื่อค่อย ๆ ถอดไป ก็ยิ่งประจักษ์ใน
คุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวคุณยายว่า เป็นครูอันยอดเยี่ยม
ของเราได้ทีเดียว เป็นแบบอย่างที่จะเป็นกำลังใจให้เรา
ได้ฝึกฝนอบรมตัวเองให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

และข้อความที่ถอดตั้งแต่บรรทัดแรกนั้น ก็ถอดมา
จากการที่เราได้มีโอกาสได้ใกล้ชิดคุณยายอยู่ระยะหนึ่ง
ได้พูดคุยกับคุณยาย และได้รับความเมตตาจากคุณยาย
ที่เล่าเรื่องหลาย ๆ เรื่องให้ฟัง แม้กระทั่งเรื่องบางเรื่อง ซึ่ง
เป็นเรื่องเฉพาะ ท่านก็เล่าให้ฟัง จึงทำให้สามารถพอที่จะ
ถอดความ ๘ บรรทัดออกมาได้ขณะนี้ ซึ่งก็ขอฝากเอาไว้

สำหรับวันนี้ ก็ขอจบการบรรยายประวัติ และ

คุณธรรมของคุณยายที่ผ่านบทกลอนเปล่า ๘ บรรทัด
ที่เขียนไว้ว่า

บัณฑิตที่แท้
แม้ไม่ได้ท่องเที่ยวไปทุกมุมโลก
อยู่แต่ภูมิน้อยหลังเล็กเล็ก
ก็อาจรู้จักโลกได้กระจ่างยิ่ง
เพราะใจของท่านเปิดกว้าง
กว้างพอสำหรับโลกทั้งโลก
เพราะใจของท่านใสสว่าง
สว่างพอที่จะเห็นโลกได้ทั้งโลก

และถ้าหากใจของเราทุกคนใสสว่าง งานของเรา
ก็ชนะ โลก ๓ สว่างหมด ใส บริสุทธิ์ จะไม่มีอะไรปิดบัง
ความรู้ความเห็นของเราได้อีกเลย ขอเจริญพร

